

Violinist Mark Lev Krajnc

o tekmovanjih in svoji glasbeni poti v pogovoru z Lariso Marjanović

»Vsako tekmovanje mi prinese veliko novih izkušenj, novih pogledov – tudi od sotekmovalcev se vedno kaj naučim ...«

Mark Lev Krajnc je mlad, 18-leten violinist, ki je kljub mladosti že osvojil 22 zlatih in 7 srebrnih nagrad. Med njimi tudi prvo nagrado, zlato plaketo ter dve posebni nagradi za doseženih 100 točk in najboljšo izvedbo slovenske skladbe na tekmovanju TEMSIG 2024. Istega leta je postal tretji lavreat na Mednarodnem glasbenem tekmovanju za violino in komorno glasbo Kreutzer v Belgiji. Kot solist je nastopil s Simfoničnim orkestrom Madžarskega radia iz Budimpešte, Godalnim orkestrom Poletne glasbene šole Danice Neuvirt Koren, Zagrebškim godalnim orkestrom, Simfoničnim in Godalnim orkestrom GŠ Velenje, Camerato Laibach in drugimi, ob tem pa izvedel devet samostojnih recitalov doma in v tujini. Večkrat se je predstavil na Festivalu Lent in Mladih virtuozi Festivala Ljubljana. Je finalist Mladih upov 2024.

• **Po tako impresivnem uvodu – koliko je tvoja mentorica violine vplivala na tvojo glasbeno pot?**

Prvih pet let me je violino učila igrati prof. Barbara Kolbl, nato pa je postala moja profesorica Danica Koren. V njenem razredu sem lani tudi maturiral na Umetniški gimnaziji Velenje. Imela je zelo velik vpliv na mojo glasbeno pot. Ne le da me je naučila vso tehniko in me vodila skozi zahteven repertoar, ampak mi je tudi privzgojila ljubezen do glasbe, disciplino in vztrajnost. S svojo predanostjo in strastjo do violine me je ves čas spodbujala, da se razvijam, raste in verjamem vase. Pod njenim mentorstvom sem se udeležil številnih tekmovanj in bil med prejemniki najvišjih nagrad. Poleg obeh profesorice je name pomembno vplival tudi Miran Kolbl, koncertni mojster Slovenske filharmonije, od katerega sem črpal znanje na več masterclassih.

• **Kaj so ti vsa ta glasbena tekmovanja prinesla poleg zavidljivih nagrad?**

Vsako tekmovanje mi prinese veliko novih izkušenj, novih pogledov – tudi od sotekmovalcev se vedno kaj naučim, saj spoznavam vrstnike z enakimi ambicijami. Hitreje napredujem, ker dobim dodatno motivacijo in jasen cilj.

• **Lani si se udeležil tudi televizijskega šova Virtuosos. Kaj nam lahko poveš o tej izkušnji? Si imel kakšne posebne priprave na to tekmovanje?**

Sodelovanje na Virtuosos je bila zelo zanimiva in pozitivna izkušnja, nekoliko drugačna od preostalih tekmovanj. Prvič sem sodeloval na takem TV-šovu, prvič sem preživel toliko časa pred kamerami. Na Virtuosos sem se pripravljal enako kot na vsa druga tekmovanja, ki sem se jih udeležil doslej. Na vsakem tekmovanju je moj cilj dati vse od sebe, da se moje igranje dotakne ljudi. Tik pred odhodom v Budimpešto sem izvedel samostojni recital in se hkrati pripravljal za sprejemne izpite na treh univerzah v tujini, recital na Mladih virtuozi Festivala Ljubljana v Križankah, na tekmovanje v Barceloni in Splitu ter na maturo, zato sem imel za pripravo na Virtuosos zelo malo časa.

• **Pa si se na odru (obdanemu s toliko kamerami) lahko sprostil in užival v igranju?**

Ves čas tekmovanja sem zelo užival, dobil nove prijatelje in nove izkušnje. Imel sem že več študijskih snemanj, tako intervjuje kot snemanja z inštrumentom, vendar še nikoli s tako veliko ekipo, v tako ogromnem studiu in s toliko svetovno znanimi obrazi kot na Virtuosos.

• **Omenil si, da si se v času tekmovanja Virtuosos pripravljaj na sprejemne izpite. Kam so te sprejeli?**

Sprejet sem bil na vse tri univerze, kjer sem opravljal sprejemce; na dveh univerzah na Dunaju – MDW in MUK, odločil pa sem se za študij na Visoki šoli za glasbo in gledališče v Münchnu, kjer sem bil sprejet v razred prof. Julie Fischer, ki je imela le eno prosto mesto. Na sprejemcih smo se srečali bodoči študenti iz celega sveta (tako dodiplomci kot magistrski študenti) in vsi smo želeli k njej. Julia Fischer je ena najbolj prepoznavnih svetovnih violinistk in moja velika vzornica.

• **Kako je študirati pri prof. Fischer? Kakšni so tvoji prvi vtisi študija v Münchnu?**

Je edinstvena priložnost in izkušnja na najvišji profesionalni in umetniški ravni.

Prof. Fischer pričakuje izjemno disciplino, resnično razumevanje glasbe in napredek iz ure v uro, kar mi je zelo všeč. Na dan vadim 7–8 ur, včasih tudi 9–10, ker je poleg solističnega repertoarja treba naštudirati tudi veliko obveznih orkestralnih in komornih del. Imel sem že priložnost dvakrat igrati skupaj z njo na odru, kar je izjemna izkušnja. Študij mi daje najboljše pogoje za osebno in umetniško rast.

• **Kako je videti tvoj povprečni delovni dan? 9–10 ur vaje dnevno ni ravno mačji kašelj, gotovo pa imaš na urniku tudi kakšna predavanja ...**

Dan začnem zgodaj. Jutro je namenjeno telesu: raztezanju, vajam za stabilizacijo in vsaj trikrat tedensko teku. Tek zame ni le rekreacija, ampak način, da zbistrim misli in ohranjam psihično in fizično vzdržljivost. Vajo si časovno porazdelim glede na preostale obveznosti – predavanja, seminarje, orkester ... Vadim zelo premišljeno, ker mi je pomembna kvaliteta – če opazim, da pri vaji zgubim fokus, si vzamem odmor. Živim v študentskem domu za glasbenike, kjer vsi vadimo in imamo dovoljenje igrati od 6. do 22. ure zvečer.

• **Kateri koncert (orkestrski ali solistični recital ali komorni koncert ...), ki si ga poslušal ali izvedel sam, se te je nazadnje najbolj dotaknil in zakaj?**

Moj najljubši je *Koncert za violino in orkester v D-duru Čajkovskega*, ki mi je zelo blizu. Z njim so povezani tudi pomembni prelomni trenutki moje poti, zato ga ne doživljam le kot repertoar, ampak kot del svojega razvoja – tako tehničnega kot umetniškega. Igral sem ga za maturo in tudi na sprejemcih. Je zelo virtuozno in hkrati lirično delo.

• **Kaj si najbolj želiš v prihodnosti?**

Trenutno je študij moja največja prioriteta – da čim bolj nadgradim svoje znanje in pridobim čim več izkušenj. V prihodnosti si želim zmage na katerem izmed svetovnih tekmovanj in si odpreti vrata na svetovne odre. Moja otroška želja (moj cilj) še vedno ostaja enaka – biti odličen violinist s solistično kariero.